

vedblive at gælde for Ordningen af Formueforholdet mellem dem. I Modsætning til den anførte sønderjydske Lov har man fundet at burde kræve Oprettelse af Ægtepagt. Der kræves ikke Konfirmation paa Ægtepagten, og den er fritaget for Stempelafgift og Tinglæsningsafgift m. v. I Tilfælde af Skifte forudsættes Reglerne i Skiftelovens Kapitler 5 og 6 i den nu foreslaaede Form at finde Anvendelse og ikke de ældre Regler.

I § 61 er det derhos fastslaaet, at forsaavidt tysk Rets Regler i Henhold til Loven af 1. Juni 1922 vedblivende finder Anvendelse paa Formueforholdet mellem Ægtefæller, har det sit Forblivende herved.

Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

Ifølge Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning § 77 kan kun Hustruen fremsætte Begæring om, at der skal gives Manden Tilhold om ikke at forrykke Fællesboets Stilling. Paa Grund af de ændrede Regler om Raadigheden over Fællesboet har man fundet det rettest at lade Reglen i § 77 gælde saavel Hustruen som Manden.

Lov om en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6.

Udkastet har — som allerede omtalt i Indledningen — sammenarbejdet de ældre Regler i Skiftelovens Kapitler 5 og 6 med Kapitel 7 i Udkastet af 1918. § 70 i Udkastet af 1918 er slettet, fordi man

har ment, at der findes tilstrækkelig Beskyttelse for Kreditorerne i Konkurslovens Kapitel 4, særlig § 28.

Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Under Drøftelserne af Skiftereglerne og Reglen i Udkastets § 22 kom Kommissionen gentagne Gange ind paa Spørgsmaalet om Fritagelse for Udlæg, idet der har hævet sig Røster for at udvide Reglen i Retsplejeloven, og da en Bestemmelse herom danner et naturligt Supplement til det første Udkast, tog man Spørgsmaalet op til Overvejelse. Man drøftede først Muligheden af at forhøje de i Retsplejelovens § 509 fastsatte Beløb, men fandt, at enhver Forhøjelse vilde faa Vilkaarlighedens Præg; paa den anden Side mente man ikke at burde foreslaa saa udførlige Regler, som findes i den tyske Zivilprozesordning §§ 811 og 812 eller i den norske Lov af 13. August 1915 §§ 67—72, ligesom man heller ikke fandt den svenske Regel i § 65 i Utsökningslagen om, at der skal overlades Skyldneren Underholdsmidler til en Maanedes Forbrug, jfr. ogsaa den norske Lov, hensigtsmæssig.

Den foreslaaede Regel er en Skønsregel, men vil næppe volde Vanskeligheder ved Anvendelsen, ligesom den altid kan affpasses efter de skiftende Tidens Krav. Man har derfor anset denne Ordning for den mest tilfredsstillende, forsaavidt det overhovedet findes hensigtsmæssigt at rejse Spørgsmaalet om ændrede Regler paa dette Omraade.

København, i November 1923.

V. Bentzon.

F. Schrøder.

Aage Svendsen.

Johannes Faurholt.